

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Marka Bedřicha, soudkyně JUDr. Jitky Hroudové a soudce Mgr. Marka Žimy v právní věci

žalobce: **Z. G.**
bytem X
zastoupený advokátkou Mgr. Evou Průchovou
se sídlem U Studánky 3, 170 00 Praha 7

proti
žalovanému: **Ministerstvo dopravy České republiky**
se sídlem nábreží Ludvíka Svobody 1222/12, 110 05 Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí Ministerstva dopravy České republiky ze dne 21. 4. 2022,
č. j. MD-13343/2022-160/3,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou, podanou u Městského soudu v Praze, domáhá přezkoumání a zrušení rozhodnutí Ministerstva dopravy (dále také „žalovaný“) ze dne 21. 4. 2022, č. j. MD-13343/2022-160/3 (dále též „napadené rozhodnutí“), jímž bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy, Odboru dopravněsprávních činností (dále také „správní orgán I. stupně“) ze dne 1. 3. 2022, č. j. MHMP 370548/2022 (dále též

„rozhodnutí správního orgánu I. stupně“), kterým bylo rozhodnuto jednak o nevyměnění německého řidičského průkazu č. X za český řidičský průkaz, jednak o zrušení rozhodnutí ze dne 25. 6. 2015, spočívajícího ve vydání nového řidičského průkazu č. X s účinky ode dne jeho převzetí, tj. ode dne 15. 7. 2015, to vše na základě zjištění, že žalobci bylo německé řidičské oprávnění soudně zrušeno dne 7. 2. 2012 z důvodu řízení v opilosti, přičemž toto zrušení je trvalé.

Žalobní argumentace

2. Žalobce se cítí být napadeným rozhodnutím žalovaného zkrácen na svých právech tím, že žalovaný přitakal nedostatečnému poučení žalobce správním orgánem I. stupně v rozporu s ustanoveními § 4 odst. 4 a odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“), o tom, že *„Správní orgán umožní dotčeným osobám uplatňovat jejich práva a oprávněné zájmy“* a že *„Správní orgán v souvislosti se svým úkonem poskytne dotčené osobě přiměřené poučení o jejich právech a povinnostech, je-li to vzhledem k povaze úkonu a osobním poměrům dotčené osoby potřebné“*. Správní orgán I. stupně toliko žalobci sdělil, že *„Je možné telefonicky domluvit jiný termín na tel. čísle 236 00 52 27“*.
3. Správní orgán I. stupně neakceptoval telefonickou omluvu neúčasti žalobce u ústního jednání, ačkoliv to v předvolání deklaroval. Správní orgán I. stupně navíc vůbec nereflektoval povinnost stanovenou v ustanovení § 36 odst. 3 správního řádu o tom, že *„Musí být účastníkům před vydáním rozhodnutí ve věci dána možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí“*, když rozhodl ihned v den, kdy se žalobce z neúčasti u jednání omluvil. O takové možnosti a postupu navíc správní orgán I. stupně žalobce vůbec nepoučil.
4. Pokud takto správní orgán I. stupně postupoval a žalobci nedal možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí před vydáním rozhodnutí, potom dle názoru žalobce pochybil, a pokud žalovaný toto rozhodnutí správního orgánu I. stupně svým rozhodnutím schválil, pak rovněž pochybil.
5. Žalobce se dále cítí být napadeným rozhodnutím žalovaného zkrácen na svých právech tím, že žalovaný - stejně jako správní orgán I. stupně - nesprávně posoudil splnění podmínek pro obnovu řízení podle § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu, když dle žalobce tyto splněny nebyly.
6. Správní orgán I. stupně i žalovaný použili jako podklad pro své rozhodnutí přípis Spolkového úřadu pro motorová vozidla ze dne 28. 10. 2015, ve kterém tento uvádí, že německé oprávnění žalobce bylo soudně zrušeno již k datu 7. 2. 2012 z důvodu řízení v opilosti, a dále, že toto zrušení je trvalé. Současné ale ze sdělení Spolkového úřadu pro motorová vozidla, jež je také součástí spisu, plyne, že rozhodnutím ze dne 7. 2. 2012 byl žalobci uložen zákaz řízení na dobu osmnácti měsíců, a to do 6. 8. 2013.
7. Dle názoru žalobce si tato dvě tvrzení Spolkového úřadu pro motorová vozidla vzájemně odporují, když na jedné straně uvádí, že německé oprávnění bylo zrušeno trvale, na druhou stranu však uvádí, že zákaz řízení platí do 6. 8. 2013. Žádné trvalé zrušení řidičského oprávnění žalobce z toho sdělení tedy neplyne.
8. Z důvodu těchto významných rozporů nemůže být závěr správního orgánu I. stupně, potažmo žalovaného, o tom, že ve věci původního řízení nastal vadný stav, správný. Stejně tak nelze na základě těchto rozporuplných informací dospět k závěru, že vyšly najevo

dříve neznámé skutečnosti a důkazy, jež mohou odůvodňovat jiné řešení otázky, jež byla předmětem rozhodování v původním řízení.

Vyjádření žalovaného k žalobě

9. Žalovaný uvedl, že žalobce vznáší totožné námitky, které již vznesl v průběhu řízení a v podaném odvolání, které žalovaný plně vypořádal ve svých rozhodnutích, proto žalovaný na tyto pasáže pouze odkázal.
10. Nově se objevila námitka nepřiměřené délky řízení, která však dle žalovaného nemůže způsobit nezákonnost rozhodnutí, neboť třicetidenní lhůta pro vydání rozhodnutí je pouze lhůtou pořádkovou. K nedodržení pořádkové lhůty pro vydání rozhodnutí žalovaný odkázal na rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 27. 3. 2019, č. j. 11A 174/2017 - 38, který shrnul rozhodování soudů v případě nedodržení pořádkové lhůty pro vydání rozhodnutí ze strany správního orgánu, přičemž tato vada nemá vliv na zákonnost vydaného rozhodnutí, neboť se právě jedná o lhůtu toliko pořádkovou.

Obsah správního spisu

11. Ze spisového materiálu, který byl soudu předložen žalovaným správním orgánem, byly zjištěny následující pro rozhodnutí ve věci samé podstatné skutečnosti:
12. Dne 13. 11. 2015 obdržel správní orgán I. stupně od Ministerstva dopravy České republiky korespondenci německého úřadu týkající se žalobce, z níž plyne, že žalobci bylo německé řidičské oprávnění soudně zrušeno dne 7. 2. 2012 z důvodu řízení v opilosti, přičemž toto zrušení je trvalé. Německá strana se domnívá, že žalobce podal falešné prohlášení při žádosti o český řidičský průkaz.
13. Správní orgán I. stupně na základě uvedených podkladů zahájil řízení o obnově řízení v souladu s ustanovením § 100 a následujících správního řádu, a zároveň vyrozuměl žalobce o právu seznámit se s podklady pro vydání rozhodnutí ve smyslu ustanovení § 36 odst. 3 správního řádu, čehož žalobce nevyužil, neboť se dne 3. 2. 2016 telefonicky omluvil s tím, že se nachází mimo území České republiky.
14. Správní orgán I. stupně tedy vyhotovil dne 3. 2. 2016 rozhodnutí č. j. MHMP 182165/2016, kterým rozhodl o obnově řízení ve věci výměny německého řidičského průkazu č. X za český. Dne 17. 2. 2016 žalobce nahlédl do spisové dokumentace a obdržel její kopii. Současně k věci uvedl, že v roce 2012 mu byl v Německu uložen zákaz řízení na osmnáct měsíců. O výměnu řidičského oprávnění žalobce požádal až v roce 2015, tj. po uplynutí trestu zákazu činnosti. V Německu řidičský průkaz neodevzdal, neboť jej ztratil při stěhování a až následně jej objevil.
15. Žalobce následně podal proti uvedenému rozhodnutí odvolání, ve kterém namítal, že mu bylo upřeno právo dle ustanovení § 36 odst. 3 správního řádu, neboť se z nařízeného termínu řádně omluvil. Dále žalobce uvedl, že mu bylo soudně zrušeno německé řidičské oprávnění na osmnáct měsíců do dne 6. 8. 2013. Spolkový úřad poskytl dvě rozporná tvrzení, přičemž správní orgán I. stupně se nepokusil odstranit uvedené rozpory, čímž nemohlo dojít k naplnění podmínek pro obnovu řízení.
16. Správní orgán I. stupně neshledal důvod k postupu podle ustanovení § 87 správního řádu, a proto postoupil odvolání spolu se spisovou dokumentací žalovanému k odvolacímu řízení.

Žalovaný podané odvolání zamítl a rozhodnutí ze dne 3. 2. 2016, č. j. MHMP 182165/2016 potvrdil rozhodnutím ze dne 20. 1. 2022, č. j. 4839/2020-160-SPR/3.

17. Správní orgán I. stupně následně vydal rozhodnutí ze dne 1. 3. 2022, č. j. MHMP 370548/2022, proti němuž bylo v zákonem stanovené lhůtě podáno odvolání. Žalobce v odvolání setrval na své námitce, že mu bylo soudně zrušeno německé řidičské oprávnění na osmnáct měsíců do dne 6. 8. 2013. Žalovaný podané odvolání zamítl a rozhodnutím ze dne 21. 4. 2022, č. j. MD-13343/2022-160/3, rozhodnutí správního orgánu prvního stupně potvrdil.

Posouzení věci soudem

18. Městský soud v Praze nejprve ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí i řízení, které mu předcházelo, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán, jakož i z pohledu vad, k nimž je povinen přihlédnout z úřední povinnosti (§ 75 odst. 1 a 2 zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, „s. ř. s.“); přitom vycházel ze skutkového a právního stavu v době vydání rozhodnutí. Soud o žalobě v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. rozhodl bez nařízení ústního jednání, neboť ani jeden z účastníků s tímto postupem po poučení soudem nevyslovil nesouhlas.
19. Žaloba není důvodná.
20. Předmětem sporu je, zda žalovaný postupoval správně, když nevyhověl žádosti žalobce o výměnu německého řidičského průkazu za český řidičský průkaz. Správní orgány totiž dospěly k závěru, že žalobce nesplňuje zákonem stanovené podmínky pro výměnu řidičského oprávnění členského státu EU za český řidičský průkaz, neboť v době podání žádosti o výměnu nebyl držitelem platného řidičského průkazu členského státu EU. Žalobce současně namítal, že mu správní orgánu I. stupně neumožnil, aby se vyjádřil k podkladům před vydáním rozhodnutí, když se omluvil a požádal o jiný termín. Tutéž skutečnost namítal také v rámci svého odvolání a žalovaný ji taktéž neakceptoval.
21. Podle ustanovení § 36 odst. 3 správního řádu „Nestanoví-li zákon jinak, musí být účastníkům před vydáním rozhodnutí ve věci dána možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí; to se netýká žadatele, pokud se jeho žádosti v plném rozsahu vyhovuje, a účastníka, který se práva vyjádřit se k podkladům rozhodnutí vzdal. V případě, že podkladem rozhodnutí jsou písemnosti a záznamy, které jsou za podmínek v § 17 odst. 3 uchovávány odděleně mimo spis, může se účastník, o jehož právním nároku se v řízení rozhoduje, s těmito podklady seznámit pouze v podobě, která nezmaří účel jejich utajení; není-li to možné, sdělí se takovému účastníkovi alespoň v obecné rovině, jaké skutečnosti z těchto podkladů vyplývají. Správní orgán si předtím, než účastníkovi umožní seznámit se s podklady podle předchozí věty, vyžádá vyjádření orgánu, který tyto podklady poskytl. Nerozhoduje-li se v řízení o právním nároku účastníka, není takový účastník oprávněn seznámit se s podklady rozhodnutí, které jsou za podmínek v § 17 odst. 3 uchovávány odděleně mimo spis.“
22. Z citovaného ustanovení tedy vyplývá povinnost správního orgánu dát možnost účastníkovi řízení se vyjádřit k podkladům rozhodnutí.
23. V posuzovaném případě žalobce nepochybně, že by nebyl správním orgánem I. stupně poučen o možnosti seznámit se s podklady před vydáním rozhodnutí a to dne 3. 2. 2016

v 10:00 hod přípisem ze dne 12. 1. 2016, č. j. MHMP 55881/2016. Tuto podmínku tedy správní orgán I. stupně splnil.

24. Zákon tady nestanoví žádnou další podmínku, nicméně lze dovodit, že je možné se z uvedeného termínu „náležitě omluvit“ a požádat o jiný termín, o čemž byl také žalobce poučen v přípisu ze dne 12. 1. 2016, který uvádí „Případně je možné domluvit telefonicky jiný termín na tel číslo 236 00 52 27“. Žalobce se domnívá, že tak učinil, když dne 3. 2. 2016 cca v 8:43 hod zavolal správnímu orgánu I. stupně a omluvil se. Tomuto závěru však nelze přisvědčit. Žalobce sice zatelefonoval správnímu orgánu I. stupně, nicméně tak učinil cca jednu hodinu před stanoveným termínem, ač přípis ze dne 12. 1. 2016 obdržel již dne 14. 1. 2016, tedy více než dva týdny před stanoveným termínem. Zároveň na dotaz správního orgánu I. stupně, proč tak činí až nyní, sdělil, že v podstatě neví.
25. S ohledem na omezené kapacity správních orgánů je zcela nežádoucí a odporující obecnému požadavku na rychlost a hospodárnost řízení (viz § 6 správního řádu), aby docházelo na poslední chvíli k přesunu termínu již stanoveného úkonu. Atributem náležité omluvy je tedy i její bezodkladnost. K bezodkladnosti omluvy jako součásti požadavků na náležitou omluvu lze podpůrně poukázat i na obecnou úpravu ustanovení § 59 *in fine* správního řádu, kde se v souvislosti s omluvou z osobní účasti při úkonu správního orgánu výslovně hovoří o povinnosti se bezodkladně omluvit.
26. Výkon tohoto práva tak předpokládá určitý stupeň součinnosti správního orgánu a osob, které se úkonu účastní. Nelze tak omluvu žalobce považovat za náležitou, jelikož z uvedeného pohledu nebyla včasná. Součástí úkolů správního orgánu je i posouzení, zda v případě omluvy jde o omluvu řádnou, s čímž souvisí i ověření údajů, kterými je omluva podložena.
27. Nejvyšší správní soudu podmínky náležité omluvy shrnuje například v rozsudku ze dne 21. 7. 2013, č. j. 6As 25/2013 - 23, dostupném též online na www.nssoud.cz, dle kterého „Aby mohla být omluva obviněného z přestupku z nařízeného ústního jednání považována za náležitou, musí být splněny tři podmínky: 1) Obviněný se musí omluvit neodkladně, tedy ihned, jakmile mu to okolnosti dovolí. Z toho pohledu nebude náležitá např. omluva učiněná těsně před jednáním z důvodu, o němž obviněný věděl a mohl jej sdělit již dříve. 2) V omluvě musí být uveden důvod, který obviněnému účast na jednání znemožňuje. Tomuto požadavku nevyhoví např. omluva s vágním odvoláním se na vyřizování důležitých záležitostí. 3) Důvod omluvy musí být doložen, obviněný tedy musí své tvrzení v rámci objektivních možností prokázat.“
28. Žalobce správnímu orgánu I. stupně nesdělil důvod neúčasti, pouze uvedl, že je v zahraničí a vrátí se asi až někdy v neděli 14. 2. 2014. Takovouto omluvu nelze považovat za řádnou, jak vyplývá z výše citované judikatury. Městský soud ve shodě s žalovaným a správním orgánem I. stupně dospěl rovněž k závěru, že omluva žalobce byla velmi obecná, když neuvedl důvod své nepřítomnosti v České republice dostatečným a především hodnověrným způsobem. Přičemž byl taktéž správním orgánem I. stupně poučen, že ten bude dále pokračovat v řízení. Není tedy pravdou, jak tvrdí žalobce, že ho o takovém postupu správní orgán I. stupně vůbec nepoučil.
29. Výměna řidičského průkazu vydaného jiným státem za český je upravena v § 116 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (dále jen „zákon o silničním provozu“). Toto ustanovení přitom rozlišuje, zda se jedná o

řidičský průkaz vydaný členským státem Evropské unie (srov. odst. 1 a 2 tohoto ustanovení), či zda jde o řidičský průkaz vydaný cizím státem (tj. nečlenským), srov. odst. 3 téhož ustanovení. Není přitom rozhodné, zda je držitel řidičského průkazu občanem některého ze členských států Evropské unie; pro výměnu řidičského průkazu je podstatná skutečnost, jaký stát tento řidičský průkaz vydal.

30. Podle ustanovení § 116 odst. 1 zákon o silničním provozu *„Držitel platného řidičského průkazu členského státu, který má na území České republiky obvyklé bydliště, může požádat příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností o vydání řidičského průkazu výměnou za řidičský průkaz členského státu. Má-li obecní úřad obce s rozšířenou působností pochybnost o platnosti řidičského průkazu členského státu nebo o pravdivosti údajů uvedených v čestném prohlášení podle § 109 odst. 8 písm. b), ověří si u příslušného úřadu členského státu, který řidičský průkaz členského státu vydal, platnost tohoto řidičského průkazu a zda žadateli nebylo řidičské oprávnění pozastaveno nebo odejmuto.“*
31. Způsoby osvědčení řidičského oprávnění jsou upraveny v § 104 zákona o silničním provozu, který obsahuje i taxativní výčet druhů řidičských průkazů. Ve smyslu § 104 odst. 2 písm. a) tohoto zákona řidičské oprávnění na území České republiky osvědčuje řidičský průkaz České republiky (dále jen „řidičský průkaz“). Podle § 104 odst. 2 písm. b) uvedeného zákona: *„Řidičské oprávnění na území České republiky osvědčuje řidičský průkaz vydaný jiným členským státem,“*
32. V nyní projednávané věci žádal žalobce – občan Spolkové republiky Německo - o výměnu německého řidičského průkazu za český řidičský průkaz. Ke své žádosti předložil řidičský průkaz vydaný Německou spolkovou republikou – jedná se tedy o řidičský průkaz vydaný jiným členským státem EU.
33. Žalobce má za to, že správní orgán I. stupně i žalovaný použili jako podklad pro své rozhodnutí přípis Spolkového úřadu pro motorová vozidla ze dne 28. 10. 2015, ve kterém tento uvádí, že německé oprávnění žalobce bylo soudně zrušeno již k 7. 2. 2012 z důvodu řízení v opilosti, a dále, že toto zrušení je trvalé. Současně ale ze sdělení Spolkového úřadu pro motorová vozidla plyne, že rozhodnutím ze dne 7. 2. 2012 byl žalobci uložen zákaz řízení na dobu osmnácti měsíců, a to do dne 6. 8. 2013. Dle názoru žalobce si tato dvě tvrzení Spolkového úřadu pro motorová vozidla vzájemně odporují, když na jedné straně uvádí, že německé oprávnění bylo zrušeno trvale, na druhou stranu však uvádí, že zákaz řízení platí do 6. 8. 2013. Žalobce má za to, že žádné trvalé zrušení řidičského oprávnění žalobce z toho sdělení tedy neplyne.
34. Soud z předložené spisové dokumentace ověřil, že žalobci bylo v Německu soudně zrušeno řidičské oprávnění ke dni 7. 2. 2012 z důvodu řízení v opilosti. Žalobci byl sice uložen zákaz řízení pouze na osmnáct měsíců, avšak po uplynutí tohoto zákazu je nutné pro znovunabytí oprávnění k řízení motorových vozidel v Německu předložit lékařsko-psychologický posudek, jehož vypracování předpokládá důkaz abstinence jakéhokoli užívání omamných látek po dobu jednoho roku, anebo uplynutí lhůty určené německou vládou, kdy je zápis o nezpůsobilosti vymazán z registru způsobilosti k řízení vozidel. V případě žalobce je datum vymazání stanoveno na den 7. 2. 2027. Žalobce zároveň nepředložil žádné důkazy, kterými by uvedené závěry vyvrátil.
35. Jelikož správní orgány náležitě zjistily, že žalobce nebyl držitelem platného řidičského průkazu členského státu EU v době podání žádosti o výměnu řidičského průkazu a tato

skutečnost znemožňovala vyhovět žalobcově žádosti o výměnu řidičského průkazu, bylo zcela namístě žalobcovu žádost zamítnout.

36. Městský soud v Praze tak uzavírá, že úvahy žalovaného správního orgánu jsou dostatečné, logické a mají oporu v konkrétních zjištěných a náležitě popsanych údajích. Městský soud má také za to, že žalovaný správní orgán se dostatečným způsobem vyjádřil k argumentaci žalobce a své úvahy náležitě zdůvodnil.

Závěr a náklady řízení

37. Z výše uvedených důvodů soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, proto ji podle ustanovení § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
38. O nákladech řízení soud rozhodl podle ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož žalobce, vzhledem k tomu, že nebyl ve věci úspěšný, nemá právo na náhradu účelně vynaložených nákladů v řízení a žalovaný, kterému by právo na náhradu účelně vynaložených nákladů podle výsledku řízení náleželo, žádné náklady řízení, nad rámec jeho běžného výkonu úředních činností, nevznikly. Soud proto vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti skončí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v ustanovení § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 26. července 2022

Mgr. Marek B e d ř i c h

,

předseda senátu